

ΠΙΝΑΞ ΠΕΜΠΤΟΣ.

ΠΕΡΙΕΧΩΝ

τὰ ὀνόματα τῶν εἰδωκεμησάντων εἰς τὰς ἐπισήμας, καὶ τέχνας, ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἀποικίας τῶν Φοινίκων μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ σχολείου τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ο σκοπὸς τοῦ παρόντος πίνακος ἀποβλέπει νὰ ἐκθέσω μὲ τρόπον αἰσθητῶν, καὶ ἀκριβῆ τὰς ἀλληλοδιαδόχους ἐπιδόσεις τῶν φώτων παρὰ τοῖς Ἑλλησιν. Ἐν αὐτῷ καθορᾶται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν πεπαιδευμένων, καὶ τεχνιτῶν, περιορισμένως πολλὰ εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους αἰῶνας, ἤυξησε μὲ τρόπον θαυμάσιον εἰς τὸν ἕκτον πρ. χ. καὶ ἐπορεύετο αὐξάνων εἰς τὸν πέμπτον, καὶ τέταρτον, καθ' ὃν ἡ βασιλεία τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔλαβε τέλος. Εἰς αὐτοὺς πρέπει νὰ παρενθέσῃ κανεῖς, ὅτι ὁ πρ. χ. ἕκτος αἰὼν ἐσάθη ἐποχὴ τῆς πρώτης, καὶ ἴσως τῆς μεγαλειτέρας τῶν μεταβολῶν, ὅσαι ἐγένοντο εἰς τὰ πνεύματα. Ἐν αὐτῷ καθορῶνται, ποῖαι εἶναι αἱ πόλεις, αἱ ὁποῖαι παρήγαγον τοὺς περισσοτέρους ἄνδρας μὲ προτερήματα, καὶ τὰ εἶδη τῶν φιλολογιῶν, τὰ ὁποῖα ἐκαλλιέργησαν εἰς κάθε αἰῶνα μὲ περισσοτέραν ἐπιμέλειαν. Ὁ πίναξ οὗτος δύναται νὰ γένη, ὡς εἰσαγωγὴ, εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν τεχνῶν, καὶ ἐπιστημῶν τῶν Ἑλλήνων· εἶμαι χρεώσης δι' αὐτὸν εἰς τὴν φιλίαν τοῦ Κ. δὲ Σαιν-τε Κρουά (de Sainte Croix) τῆς φιλολογικῆς Ἀκαδημίας. Αἱ βαθεῖαι γνώσεις του πρέπει νὰ βεβαιώσωσι περὶ τῆς ἀκρι-

βείας τῶν λογισμῶν του, καὶ πᾶς τις δύναται νὰ κρίνη διὰ τὴν δυσκολίαν τοῦ πόνου του ἀπὸ τὰς κρίσεις, τῶν ὁποίων μὲ κατέστησε μέτοχον, καὶ τὰς ὁποίας συνάπτω ἐνταῦθα.

»Διατάττων τὸν παρόντα πῖνακα, τίποτε δὲν παρέβλεψα διὰ νὰ βεβαιωθῶ περὶ τῆς ἡλικίας, πατρίδος, καὶ ἐπαγγέλματος παντὸς ἐκάστου, τῶν ὁποίων περιέχει τὰ ὀνόματα. Ἀνήλθον εἰς τὰς πηγὰς. Ἀνέκρινα, καὶ ἐσύγκρινα τὰς διαφόρους μαρτυρίας, μηδὲν ἔπομενος τυφλῶ τῷ ὄμματι καὶ τοῦ Πλίνου περὶ τῶν τεχνιτῶν, μήτε εἰς τὸν Λαέρτιον καὶ τοῦ Διογένην περὶ τῶν φιλοσόφων. Διῶρισα τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ἔκτεινοι αἱ ἄνθρωποι ἔζησαν μὲ μαρτυρίας ἀξιόπιστους, ἢ, ὅταν μὲ ἔλειπον, μὲ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἔργων, καὶ μὲ τὸν λογισμὸν τῶν γενεῶν. Σπανίως τὰ συμπεράσματά μου ἐχρημάτισαν ἀπὸ ἀποδείξεις ἀπρόβλεπτα. Οἱ πέντε πρῶτοι αἰῶνες εἶναι ἡκενώτατοι, καὶ ἀβεβαιότατοι. Ἀφείλον ἀπ' αὐτοὺς τὰ ἐμφαντασία, καὶ μυθικὰ πρόσωπα. Ἀνήκει εἰς τὸν χρόνον, κατ' ὅσον ἠκμαζεν ὁ ἄνθρωπος, νὰ τὸν ἀναφέρω, ὡς ὁ Σωκράτης τίθεται εἰς τὸν πέμπτον αἰῶνα πρ. χ. καὶ ἀπέθανε κατ' ἀρχὰς τοῦ τετάρτου. Τοῦτο ἀποδεικνύει ἔτι, ὅτι δὲν ἐφρόντισα νὰ βάλω ἀνάμεσα εἰς δύο ἀνθρώπους μεγάλην διαφορὰν, καὶ ἀναφέρω τὰ ὀνόματά των εἰς διαφόρους αἰῶνας. Τὸ παράδειγμα τοῦ Ὀμήρου, καὶ Ἡσιόδου τὸ ἀποδεικνύει ἀριδηλότατα. Περὶ δὲ τῆς χρονολογίας των ἠκολούθησα τὸ χρονικὸν τῆς Πάρου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἐμακρύνθην εἰς τοὺς λογισμοὺς μου.

»Πολλάκις ἔβαλον μεταξὺ διδασκάλου καὶ μαθητοῦ γενεάν τινα, ἐνίοτε πάλιν τοὺς ἀνέφερον τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον, ὡς τὸν Χερσίφρονα, καὶ Μεταγέννην· ἐπειδὴ ὁμοῦ ἔκτιζον τὸν περίφημον ναὸν τῆς Ἐφέσου. καὶ τλ. Διὰ νὰ εἰδοποιήσω καὶ εἰς κάθε αἰῶνα τὴν ἐπικρατοῦσαν ἔφειν, καὶ τὰς προόδους πάσης ἐπιστήμης, ἢ τέχνης, ὠμίλησα πολλάκις εἰ ἀνθρώπους, αἵτινες δὲν ἠξιώθησαν παρομοίου διασημότητος, ἀλλ' ἢ ἔνωσις τῶν ὀνομάτων ὄλων ἦτον ἀναγκαία, ὡς, ἂν θεωρήσῃ τις τὸν τέταρτον αἰῶνα, θέλει κρίνει περὶ τοῦ εἴδους τοῦ πάθους, τὸ ὁποῖον ἔλαβον αἱ Ἕλληνες διὰ τὴν φιλοσοφίαν,

» βλέπων ἐκείνον τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν τοῦ Σωκράτους, ἢ
 » τοῦ Πλάτωνος εἰς ἀκολουθίαν ἀλληλοδιάδοχον.

» Ὅταν κἀμμία ἐπισήμη, ἢ τέχνη μοι ἐφάνη, ὅτι ἡμελί-
 » θη εἰς κἀνένα αἰῶνα, τότε ἐρευνῶ καὶ μέχρι τοῦ ἐλαχίστου, ὅς
 » τις τὴν ἐκαλλιέργει. Ἄν κἀνεὶς ἀνοίγε σάδιον εἰς ὅποιον δή-
 » ποτε εἶδος, ἔνομάζω τὸ εἶδος τοῦτο, ὡς τὴν μονοχρώματου
 » ζωγραφίαν, τὴν μεσαίαν τραγωδίαν, καὶ τλ. αἴτινες ἔλαβον
 » διὰ πρωταιτίους, Κλεόφαντον, Σωτάδην, καὶ τλ. καὶ παύω
 » ἐπομένως ἀνακαλῶν τὸ αὐτὸ εἶδος. Βάλλω τὸν Ἡρόφιλον,
 » Ἴατρὸν ἀνατομικόν, ἐπειδὴ πρῶτος ἠσχολήθη σπουδαίως εἰς
 » τὴν ἀνατομίαν, τὸν Φιλίνον, Ἴατρὸν ἐμπειρικόν, τὸν Ἐρασί-
 » στρατον, Ἴατρὸν δογματικόν. Ἐπειδὴ ὁ μὲν ἔδωκε χώραν εἰς
 » τὴν ἐμπειρικὴν αἵρεσιν, ὁ δὲ, εἰς τὴν δογματικὴν, καὶ τλ.
 » Πάντοτε ἀπέδειχνα τὸ εἶδος, εἰς ὅποιον καθεὶς εὐδοκίμει.
 » Ὅλοι οἱ φιλόσοφοι ἐνηγκαλίσθησαν τὴν ἐγκυκλιωπαιδείαν τῶν
 » γυνώσεων τοῦ καιροῦ των, ἐξαίρετως οἱ Πυθαγόρειοι. Μὲ ὅ-
 » λον τοῦτο ἐσημείωσα, ὅταν κἀνεὶς ἐξ αὐτῶν ἐγενεν ὑπολήψεως
 » ἄξιος εἰς ὅποιον δήποτε εἶδος. Ἄν τὸ οἰκισιοποιήθησαν πολ-
 » λὰ, πάντοτε τὴν πρῶτον ἔνομάζω· ἐπειδὴ τὸ ἐκαλλιέργησαν
 » μᾶλλον ἰδιαιτέρως. Δι' ὑποκείμενα τοιαῦτα, ὡς ὁ Θαλῆς,
 » Πυθαγόρας, καὶ λοι. ἀνωφελῆς μοι ἐφάνη παρομοία διάκρισις.
 » Ἰκανὸν ἦτον μόνον νὰ τοὺς ὀνομάσω.

Σημ. Τελευταῖον διὰ νὰ ἀνέλθωμεν εἰς τὴν ἀληθῆ πηγὴν τῶν γνώ-
 σεων τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἐξακολουθήσωμεν καλλίτερα τὰς προέ-
 δους τῆς, ἀρχίζομεν εἰς αὐτὴν τὴν νέαν ἔκδοσιν τοῦ πίνακος τοῦ-
 του ἀπὸ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Κάδμου, ὅστις ἤγαγεν εἰς τὴν Ἑλλά-
 δα τὴν ἀποικίαν τῶν Φοινίκων, προσδέτοντες δύο αἰῶνας εἰς τοὺς
 δεκατρεῖς τῆς πρώτης ἐκδόσεως.

» Παρομοίως ἐκρίναμεν πρέπον νὰ μὴ δόσωμεν εἰς αὐτὸν
 » τέλος ἀκριβὲς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἐπειδὴ ἐξη-
 » πλώθη πολλὰ ἔτη εἰς τὸν ἀκόλουθον αἰῶνα (τὸν 3. πρὸ χ.)
 » διὰ νὰ συνδέσωμεν τὸν τελευταῖον κρίκον τῆς ἀλύσεως τῶν
 » ἐνδέξων ἀνδρῶν μὲ τὴν σύσασιν τοῦ σχολείου τῆς Ἀλεξαν-
 » δρείας, μίαν ἀπὸ τὰς ἀξιοσημειώτους ἐποχὰς τῆς ἱστορίας τοῦ
 » ἀνθρωπίνου πνεύματος. Μὲ ὅλον τοῦτο δὲν ἀπομακρυνόμεθα

»πολλά. Ἐπειδὴ ὁ Θεόκριτος, ὁ τελευταῖος τοῦ πίνακος μας,
 »ἐγεννήθη περὶ τὸ τέλος τῆς βασιλείας τοῦ Ἀλεξάνδρου· μά-
 »λιστα κἀνὲν ἄλλο δὲν συμβάλλει περισσότερο νὰ ἐκπληρωθῇ,
 »καὶ νὰ βεβαιώσῃ αὐτὴν τὴν ὀνοματολογίαν. Προτετέθη ἔτι
 »καὶ μία νέα ὠφέλεια, σημειώνουσα διά τινος ἰδιαιτέρου ση-
 »μείου, α'. τοὺς λαμπροὺς ἀνδρας διὰ τὰς ἐφευρέσεις των· β'.
 »ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ συγγράμματα ἔχομεν ὀλόκληρα. γ'.
 »ἐκείνους, τῶν ὁποίων ὁ χρόνος διεφύλαξεν ἰκανά τινα τμήμα-
 »τα· δ'. τελευταῖον ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἔμειναν ἕως εἰς ἡ-
 »μᾶς περικοπαί τινες, ἀλλ' ἄξια νὰ δόσωσιν ἰδέαν κατὰ τὸ
 »μᾶλλον, καὶ ἤττον ὀρθὴν τῆς ἀξίας των. Τὸ σημεῖον τοῦτο
 »εἰς μὲν τοὺς πρώτους εἶναι Κ. εἰς δὲ τοὺς δευτέρους Π. εἰς
 »τοὺς τρίτους Μ, καὶ εἰς τοὺς τετάρτους Ο. Τελευταῖον δει-
 »κνύουσι διὰ τοῦ Α, τοὺς συγγραφεῖς, οἵτινες ἔλαβον νέας ἰ-
 »δέας, ἀφίνοντες εἰς ἡμᾶς ἔτι ποιήματα πολλὰ ἀξιόχρεα.
 »Πρέπει νὰ σημειώσωμεν ἔτι, ὅτι κἀνὲν σημεῖον δὲν ἐτέθη εἰς
 »τοὺς συγγραφεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους ψευδῶς ἐπέγραψαν συγ-
 »γράμματα· αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ εἶναι μεταξὺ ἄλλων, ὁ
 »Φωκυλίδης, Κέβης, Δημήτριος Φαληρεὺς καὶ λ.

»Σημειώνουσι προσέτι τοὺς συγγραφεῖς, τοὺς ὁποίους
 »κρίνουσιν ὅτι δὲν ἄφησαν εἰς ἡμᾶς συγγράμματα, ἀλλ' ἡμεῖς
 »ἐξ ἐναντίας εἴμεθα πεπεισμένοι, μάλιστα ὡς πρὸς τὸν Λύσιον,
 »ὅς τις φαίνεται ὅτι εἶναι ποιητῆς τῶν χρυσῶν ἐπῶν, ψευδῶς
 »ἀποδιδόμενων εἰς τὸν Πυθαγόραν, καὶ Σπεύσιππον, ὅς τις εἶ-
 »ναι ὁ τῶν τετυπωμένων εἰς τὰ τοῦ Πλάτωνος συγγράμματα
 »ἽΟρισμῶν. Χρειῶδες εἶναι νὰ ἐρμηνεύσωμεν λέξεις τινὰς, τὰς
 »ὁποίας ἠναγκάσθησαν νὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς αὐτὸν τὸν πίνα-
 »κα. Ἐννοοῦσι διὰ τῶν Κυκλικῶν τοὺς παλαιοὺς συγγρα-
 »φεῖς, οἵτινες ἐσιχούργησαν τὴν ἰσορίαν τῶν ἠρωϊκῶν αἰώνων.
 »Διὰ τῶν Τελεσικῶν ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ ποιήματα
 »ἀποβλέπουσιν εἰς τὰς μυσαγωγίας, καὶ μυσηριώδεις θεότητας.
 »Διὰ Σηλιτῶν, Πυθαγορείους τινὰς, διωχθέντας ἀπὸ τὸ
 »σχολεῖόν του, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα ἐσηλιτεύθη ἐπομένως.
 »Διῶρισαν τὴν λέξιν ποιήτρια, χάριν συντομίας, ὁμιλοῦν-
 »τες περὶ γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι εὐδοκίμησαν εἰς τὴν ποίησιν.
 »Ἴτως ἔπρεπε νὰ κάμωσι τὸ ἴδιον καὶ ὡς πρὸς τὰς γυναῖκας,

καὶ ὅποια ἐφιλοσόφησαν, ἀλλ' εἰς τοῦτο πολλὰ δίκαια ἀναφέρονται. Μετεχειρίσθησαν, ἀντὶ τῆς λέξεως γλύπτῆς, τὴν τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ· ἐπειδὴ ἀντὶ περιέχει τὸν ἠχωνευτὴν, καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς τεχνίτας, ὅσοι καταγίνονται εἰς τὴν ἀγαματοποιῖαν. Ὅθεν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βάλωμεν ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδριαντοποιῶν, τὰ ὅποια ἀναφέρει ὁ Παυσανίας, χωρὶς νὰ περιλάβωμεν τόπον μέγιστον, ἔξαρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν μόνον ἀποχρῶντάτινα ἀπ' αὐτοὺς ἀριθμὸν, καὶ μάλιστα τοὺς διασημοτέρους, διὰ νὰ δείξωμεν τὰς προόδους τῆς τέχνης εἰς τοὺς διαφόρους αἰῶνας.

Ἐλέγομεν προσέτι ὅτι οὗτος ὁ πίναξ εἶναι ὁ πλέον ἐκτεταμένος ἀπ' ὅσους μέχρι τοῦδε ἐξέδωκαν· περιέχει σχεδὸν ἐννεακόσια ὀνόματα, ἐν ᾧ ὁ τελευταῖον ἐκδόθεις παρὰ τοῦ Ἰωάννου Βλαίρου περιέχει μόνον 120 εἰς τὸ ἴδιον τοῦ χρόνου διάστημα· ἀλλὰ τὸ ἀξιοσημείωτον εἶναι, ὅτι σχεδὸν τὸ ἓν τριτημόριον τῶν 900. ὀνομάτων ἀνήκουσιν εἰς τὸν δ' αἰῶνα πρὸ τοῦ κοινοῦ ἔτους, ὅπου ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἔκαμε τόσας μεγάλας προόδους, καὶ ὅπου συνῆλθε θαυμασία συνδρομὴ μεγάλων πνευμάτων, διασήμων τεχνιτῶν, καὶ λαμπρῶν συγγραφέων εἰς ὅλα τὰ εἶδη. Μὲ ὅλον τοῦτο ὀνοματολογία ἤθελεν ἦναι πλέον ἀξιόλογος, ἂν ἦτον δυνατὸν νὰ παρενείρη εἰς αὐτὴν πολλὰ ὀνόματα, τῶν ὁποίων ἢ ἀκριβῆς ἡλικία, καὶ ὁ αἰὼν εἶναι δι' ὅλου ἀγνοούμενα. Οἱ παλαιοὶ, ὡς πρὸς τοῦτο, πολλὰ ἠμέλησαν. Χωρὶς νὰ ἐπιμείνη τις εἰς τὴν ἀπόδειξιν, τὴν ὁποῖαν προσφέρει μάλιστα εἰς ἡμᾶς ὁ Πλίνιος, δύναται νὰ ἀναφέρῃ συνέχειαν τμημάτων ἐκτεταμένων τῶν Ἡσαγορείων Θεάγιδος, Μετόπου, Διοτογένους, καὶ τλ. τὰ ὅποια ὁ Στοβαῖος διεφύλαξεν. Οἱ φιλόσοφοι οὗτοι ἔζων μᾶλλον εἰς τὸν ε'. αἰῶνα, ἢ εἰς τὸν δ'. πρὸ τοῦ δ' ἔτους τῆς ργ'. Ὀλυμπιάδος (365. πρ. X.) χρόνος, ἐν ᾧ ἔλαβε τέλος τὸ σχολεῖόν τους. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἢ ἐλαχίστη ἐνδείξις, καθ' ἣν δύναται τις νὰ διορίσῃ τὸν τόπον μὲ ἀκρίβειαν, ἢ μὲ τρόπον πλησιέστερον. Μὲ ὅλον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ συμπεράνη ἐκ τούτου, καθὼς ἓνας νεώτερος σφῆς, ὅτι αὐτὰ τὰ τμήματα εἶναι ἀμφιβαλλόμενα· αὐτὸ τὸ ἀρνητικὸν συμπέρασμα καμμιαῖς προσοχῆς δὲν εἶναι ἀξιοῦ.

ΙΕ'. ΙΔ'. ΙΓ'. ΙΒ. ΚΑΙ ΙΑ. ΔΙΩΝ ΠΡ. Χ.

Ἄπο 1500 μέχρι τῶν 1000.

- Κ. Κάδμος Φοινίκιος, εὑρετής τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβηταρίου.
- Κ. Ἀμφίων Θηβαῖος, ποιητής, μουσικός, εὑρετής τῆς λύρας.
 Ἰαγνίς Φρύξ, εὑρετής τοῦ αὐλοῦ.
- Κ. Ἐριχθόσιος Ἀθηναῖος θεσπιστής τῶν ἑορτῶν τῆς Ἀθηνᾶς.
 Κέλμις, ἀπὸ τὸ ὄρος τῆς Ἰδης εἰς Κρήτην.
 Δαμνάνεος, ἀπὸ τὸν αὐτὸν τόπον } Μεταλλουργεῖς.
 Ἀκμων, ὁμοίως }
- Εὐμύκλειος Κύπριος, ποιητής κυκλικός.
- Κ. Ὀρφεὺς Θραῖξ, ποιητής Τελεσικός, μουσικός, συγγραφεὺς.
 Θεογονίας.
 Θυμοίτης Φρύξ, ποιητής μουσικός.
 Μουσαῖος ἁ. Θραῖξ } Ποιηταὶ τελεσικοί.
 Εὐμολπος ὁμοίως }
- Κ. Τριπτόλεμος Ἐλευσίνιος, πρῶτος νομοθέτης τῆς Ἀττικῆς.
 Μελάμπους Ἀργεῖος, ποιητής τελεσικός.
 Ἰάσων Θετταλός. } Θαλασσαπόροι.
 Τίφους Βοιωτίας }
- Χείρων Θετταλός, ἀστρονόμος, Ἰατρός, καὶ μουσικός.
 Παλαμήδης, ποιητής, μουσικός, διορθωτής τοῦ Ἀλφα-
 βηταρίου.
 Κόρινθος μαθητής του, ποιητής, μουσικός.
 Φιλάμμων Θραῖξ, ποιητής τελεσικός.
 Πάμφος Ἀθηναῖος, ποιητής ὕμνογράφος.
 Λίνος Θηβαῖος, ποιητής ὕμνογράφος, καὶ τελεσικός.
 Θάμυρις Θραῖξ, ποιητής τελεσικός, μουσικός καὶ εὑρε-
 τῆς τοῦ Δωρικοῦ τρόπου.

Ἄγαμήδης Θηβαῖος. } ἀρχιτέκτονες.
 Τροφώνιος ἀδελφός του. }

Τειρεσίας Βοιωτίας, ποιητής, καὶ μάντις.

Δάφνη θυγάτηρ του, ποιήτρια, καὶ μάντισσα.

Λυκάων Ἀρκάδιος, ἀγωναθέτης τῶν γυμνικῶν ἀγώνων.

Ὠλὴν Λυκίος, ποιητής ὑμνογράφος.

Δαίδαλος Ἀθηναῖος, ἀρχιτέκτων, μηχανικός, καὶ θα-
 λασσοπόρος.

Εὐδοκος μαθητής του.

Μίνως . . . } νομοθέτης τῆς Κρήτης.
 Ραδάμανθους. }

Ἄκασος Θεσσαλός, ἀγωναθέτης τῶν ἐπικηδείων ἀγώνων.

Μαρσύας Φρύγιος, μουσικός εὐρετής τοῦ φρυγίου τρόπου.

Ὀλυμπος μαθητής του, ποιητής, μουσικός.

Ἡρακλῆς Θηβαῖος, ἀγωναθέτης τῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων.

Θησεύς Ἀθηναῖος, νομοθέτης τῆς πατρίδος του.

Κ. Ἀσκληπιὸς Ἐπιδαύριος, Ἴατρος.

Σίσυφος Κῶος, ποιητής.

Δάρης Φρύξ . . . } ποιηταὶ κυκλικοί.
 Δίκτυς Κινώσσιος . }

Αὐτομένης Μυκηνίος, ποιητής.

Δημοδόκος Κερκυραῖος, μαθητής του.

Φημονίη μάντισσα, καὶ ποιήτρια.

Ἡρωφίλη, ἐκ τῆς Φρυγίας, Σιβύλλα, ποιήτρια, καὶ
 μάντισσα.

Ποδαλείριος . } Ἴατροί.
 Μαχάων . . }

Φαίμιος Ἰθακήσιος, μουσικός.

Ὀξύλος Ἐλεάτης, νομοθέτης τῶν ἐν Πελοποννήσῳ
 Δωριέων.

Κ. Δάφνις Σικελιώτης, πρῶτος ποιμενικός ποιητής.

Ε. Δ. της Κ. τ. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Νικόμαχος, υἱὸς τοῦ Μάχαονος. }
 Γόργασος, ἀδελφὸς του . . . } ἰατροί.
 Ὀρειβάντιος Τροιζήνιος, ποιητὴς κυκλικός.

ΔΕΚΑΤΟΣ ΑΙΩΝ ΠΡ. Χ.

Ἀπὸ 1000 μέχρι τῶν 900.

- Κ. Ἄρδαλος Τροιζήνιος, ποιητὴς μουσικός.
 Θαλῆς, Κρής, Γαρτύνιος, νομοθέτης, ποιητὴς λυρικός,
 καὶ μουσικός.
 Ξενόδαμος Κυθήριος, ποιητὴς μουσικός,
 Ὀνομάκριτος Κρής, νομοθέτης.
 Μουσαῖος β'. ποιητὴς ὑμνογράφος.
 Μελίσσανδρος Μιλήσιος, ποιητὴς κυκλικός.
 Κ. Δάμασος Ἐρυθραῖος, εὐρετὴς τῶν διηρέων (1).
 Ἄριξέας Προικονήσιος, ποιητὴς κυκλικός.
 Πυθέας Τροιζήνιος, ποιητὴς κυκλικός.
 Σύαγρος, ποιητὴς κυκλικός.
 Προναπίδης Ἀθηναῖος, ποιητὴς, καὶ γραμματικός.
 Κρεώφιλος Σάμιος, ποιητὴς κυκλικός.

ΕΝΑΤΟΣ ΑΙΩΝ ΠΡ. Χ.

Ἀπὸ 900, μέχρις 800.

- Α. Ὅμηρος Χῖος, ποιητὴς ἐπικός.
 Φαίδων Ἀργεῖος, νομοθέτης, καὶ εὐρετὴς τῶν βαρέων,
 καὶ μέτρων.
 Εὐμηλος Κορίνθιος, ποιητὴς κυκλικός, συγγραφεὺς τῆς
 Τιτανομαχίας.

(1) Τρεῖς μετὰ δύο σειρὰς κωπῶν.

Ἄμεινοκλῆς Κορίνθιος, εὐρετὴς τῶν τριηρέων (1)

Π. Ἡσίοδος ἀπὸ τῆς ἐν Αἰολίδι Κύμης, ποιητὴς διδακτικὸς, καὶ ἐπικός.

Ἄρκτινος Μιλήσιος, ποιητὴς κυκλικὸς, συγγραφεὺς τοῦ ποιήματος περὶ τῆς Ἀλώσεως Τροίας, καὶ τῆς Αἰθιοπίδος.

Σιασίνοσ Κύπριος, ποιητὴς κυκλικὸς.

Κ. Λυκούργος Σπαρτιάτης, νομοθέτης τῆς πατρίδος του.

Κ. Κλεόφαντοσ Κορίνθιος, ζωγράφος μονοχρώματος.

Χαρμάδης . . .

Δεινίας . . .

Ἰγυαίμων . . .

} ζωγράφοι

Κ. Εὐμαρὴσ Ἀθηναῖοσ

Δικαιογένησ, ποιητὴς κυκλικὸς, συγγραφεὺσ τῶν Κυπρίων.

Πολύμνησοσ Κολοφώνιοσ, ποιητὴς μουσικός.

Αὐγσίασ Τροιζήνιοσ, ποιητὴς κυκλικὸς, συγγραφεὺσ τοῦ ἐπιγραφομένου Ἐπισροφαί ποιήματοσ.

Πρόδικοσ Φωκαεὺσ, ποιητὴς κυκλικὸς, συγγραφεὺσ τῆσ μηνιάδοσ.

Κ. Γετιάδασ Λάκων, ἀρχιτέκτων, ἀνδριαντοποιὸσ, καὶ ποιητὴσ.

Μνησίων Φωκαεὺσ, νομοθέτησ τῆσ πατρίδοσ του.

ΟΓΔΟΟΣ ΑΙΩΝ ΗΡ. Χ.

Ἀπὸ 800 μέχρι τῶν 700.

Ἴφίτοσ Ἡλείοσ, νομοθέτησ τῆσ πατρίδοσ του, ἀνανεωτὴσ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

Ο Καλλίνοσ Ἐφέσιοσ, ποιητὴσ ἐλεγείων.

Κ. Κίλων Κλεωναῖοσ. ζωγράφοσ.

(1) Μὲ τρεῖσ σειρὰσ κωπίων.

- Κρεσφόντης, νομοθέτης τῶν Μεσσηνίων.
- Κ. Βούλαρχος Λυδός, ζωγράφος πολυχρώματος.
- Κ. Ζάλευκος Λοκρός, νομοθέτης τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρῶν.
- Κιναΐθων Σπαρτιάτης, ποιητὴς κυκλικός.
- Φιλόλαος Κορίνθιος, νομοθέτης τῶν Θηβῶν.
- Μ. Ἀρχιλοχος Πάριος, ποιητὴς λυρικός, καὶ Σατυρικός.
- Ἄριστοκλῆς ἐκ τῆς ἐν Ἠλείᾳ Κυδώνης, ζωγράφος.
- Ἀντίμαχος Τήϊος, ποιητὴς Λυρικός.
- Ξενόκριτος Λοκρός, ποιητὴς μουσικός.
- Χαρώνδας ἐκ Κατάνης, νομοθέτης τῶν χαλκιδῶν τῆς Σικελίας.
- Πείσανδρος Καμिरαῖος, ποιητὴς κυκλικός, συγγραφεὺς τῆς Ἡρακληΐδος.
- Περικλείτος Λέσβιος, μουσικός.
- Εὐπαλῖνος Μεγαρεὺς ἀρχτέκτων.
- Κ. Χρυσόθεμις Κρής, ποιητὴς μουσικός.

ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΙΩΝ. ΠΡ. Χ.

Ἄπὸ 700 ἕως 600.

- Μ. Τυρταῖος Ἀθηναῖος . . . } ποιηταὶ μουσικοί.
- Ο. Ἄλκμαν ἐκ Σάρδεων . . . }
- Ο. Λέσχης Μιτυληναῖος, ποιητὴς κυκλικός, συγγραφεὺς τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος.
- Κ. Γλαῦκος Χίος, ἐργάτης τοῦ σιδήρου.
- Νυμφαῖος Συδώνιος . . . }
- Κ. Τέμπανδρος Λέσβιος . . . } ποιηταὶ μουσικοί.
- Κλεωνᾶς Τεγεάτης . . . }
- Κ. Διβουτάδης Κορίνθιος, πλαστικός ἐρμογλύφος.
- Κηπίων, Μουσικός.

Στησίχωρος ὁ πρεσβύτερος, Ἱμεραῖος, ποιητὴς μουσικός.

Ἡλιάναξ ἀδελφὸς του, νομοθέτης.

Κ. Ραῖκος Σάμιος, μεταλλοχόος καὶ ἀρχιτέκτων.

Ἀρίων Μεθύμιος, ποιητὴς μουσικός.

Θεόδωρος Σάμιος, μεταλλοχόος, ἀρχιτέκτων, καὶ χαλκογράφος.

Δράκων Ἀθηναῖος· νομοθέτης.

Ο. Ἀλκαίος Μιτυληναῖος, ποιητὴς τραγωδικὸς καὶ σατυρικός

Μ. Σαπφῶ Μιτυληναία .

Εἵρινα Λεσβία . . . } ἐρωτικαὶ ποιήτριαι.

Δαμοφίλη . . .

Γόργος Κορίνθιος, νομοθέτης τῆς Ἀμβρακίας.

Ο. Ἴβυκος ἐκ Ῥηγίου, ποιητὴς λυρικός.

Ἐπιμενίδης Κρής, φιλόσοφος, μάντις, ποιητὴς κυκλικὸς, καὶ μουσικός.

Φωκυλίδης Μιλήσιος, ποιητὴς γνωμολογικός.

Κολαῖος Σάμιος, θαλασσοπόρος.

Εὐχεῖρ Κορίνθιος, ἀνδριαντοποιός.

ΕΚΤΟΣ ΑΙΩΝ ΠΡ. Χ.

Ἄπὸ 600 ἕως 500.

Κ. Κάδμος Μιλήσιος· ἱστορικός, καὶ πρῶτος συγγραφεὺς τοῦ πεζοῦ λόγου.

Ἀκουσίλαος Ἀργεῖος. Ἱστορικός.

Κ. Θαλῆς Μιλήσιος· φιλόσοφος Αἰρεσιάρχης τῆς Ἴωνικῆς.

Περίανδρος Κορίνθιος, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, νομοθέτης.

Βίας ἐκ Πριήνης, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ποιητὴς, καὶ νομοθέτης.

Χίλων Σπαρτιάτης, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Κλεόβουλος Λίνθιος, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν νομοθέτης.

Πιπτακὸς Μιτυληναῖος τῶν ἑπτὰ σοφῶν, νομοθέτης.

Μύσων Λάκων, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Λυσῖνος Σικελιώτης, ποιητὴς λυρικός.

Μ. Σόλων Ἀθηναῖος, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, νομοθέτης, καὶ ποιητὴς ἐλεγείων.

Δροπίδης ὁ ἀδελφὸς του, ποιητὴς.

Μέλας χῖος, ἀγαλματοποιός.

Χερσίππας ὀρχομένιος, ποιητὴς.

Παισίππατος Ἀθηναῖος

Ἰππάρχος υἱὸς του . . . } ἐκδότης τοῦ Ὀμήρου.

Κ. Αἴσωπος ἀπὸ τῆν ἐν Φρυγίᾳ Κότιν, μυθοποιός.

Ἀρχέτιμος Συρακούσιος, φιλόσοφος καὶ ἱστορικός.

Ο. Μίμνερος Κολοφώνιος, ποιητὴς ἐλεγείων.

Ἀνδροδάμας ἐκ Ῥηγίου, νομοθέτης τῶν χαλκιδῶν τῆς Θράκης.

Σακάδας Ἀργεῖος, ποιητὴς ἐλεγείων, καὶ μουσικός.

Μάλας χῖος . . . } ἀγαλματοποιός.

Μικκιάδης υἱὸς του . . . }

Πολύζηλος Μεσσήνιος, ἱστορικός.

Ἀντισιάτης ἀρχιτέκτων.

Π. Ὀνομάκριτος Ἀθηναῖος, ὕμνογράφος ποιητὴς.

Κάλλαισχος . . . }

Ἀντιμαχίδης . . . }

Πορῖνος . . . }

ἀρχιτέκτονες.

Δαίδαλος Σικυώνιος . . . }

Διποῖνος Κρήνης, μαθητὴς του . . . }

Σκύλλης Κρήνης, ἄλλος μαθητὴς του. } ἀγαλματοποιός.

Σμίλης Αἰγινήτης . . . }

Δωντᾶς Σπαρτιάτης . . . }

Δικύμνιος χῖος • ποιητής.

Κλεισθένης Ἀθηναῖος, νομοθέτης τῆς πατρίδος του.

Περίλλος Ἀκραγαυτῖνος, μεταλλοχόος.

Ἄρχεμος χῖος, ἀγαλματοποιός.

Κ. Λάσος ἐξ Ἐρμιόνης, ποιητής διδυραμβικός, πρῶτος συγγραφεὺς περὶ τῆς μουσικῆς.

Κ. Σουσαρίων ἀπὸ τῆν ἐν Ἀττικῇ Ἰκαρίαν. } γελωτοποιοί.
Δόλων συμπολίτης του }

Μ. Σιμωνίδης Κεῖος, ποιητής, καὶ γραμματικός.

Π. Θεόγνις Μεγαρεὺς, ποιητής γνωμολογικός.

Ἰππώναξ Ἐφέσιος, σατυρικός ποιητής.

Σπίνδαρος Κορίνθιος, ἀρχιτέκτων.

Κ. Ἀναξίμανδρος Μιλήσιος, φιλόσοφος, καὶ ἀστρονόμος.

Κ. Ξενοφάνης Κολοφώνιος, φιλόσοφος, καὶ νομοθέτης.

Ἀντίοχος Συρακούσιος, υἱός του, ἱστορικός.

Φῶκος Σάμιος, ἀστρονόμος.

Κ. Ἀναξιμένης Μιλήσιος, φιλόσοφος, καὶ ἀστρονόμος.

Ματρικέτας Μεθύμιος, ἀστρονόμος.

Κ. Θεσπῖς Ἀθηναῖος, ποιητής τραγικός.

Κ. Κλεόστρατος Τενέδιος, ἀστρονόμος, ποιητής, τοῦ ὀκταε-
τοῦς κύκλου.

Βούπκλος χῖος

Ἀθῆνις ἀδελφός του

Κλέαρχος ἀπὸ ῥήγιον

Θεοκλῆς

Δωρικλῖδας

Μέδων Σπαρτιάτης

Τεκταῖος

Ἀγγελίων

Μέναιχμος ἐκ Ναυπάκτου

ἀγαλματοποιοί.

Σοῖδας συμπολίτης του . . . }
 Κάλλων Αἰγινήτης . . . } ἀγαματοποιοί.
 Δαμείας Κροτωνιάτης . . . }
 Μελανιπίδης Μήλιος, ποιητὴς διθυραμβικός.
 Δημοκίδης Κροτωνιάτης, Ἰατρός.
 Εὐχάμων Κυρηναῖος, ποιητὴς κυκλικὸς, συγγραφεὺς τῆς
 Τηλεγονίας.

Μέμνων, ἀρχιτέκτων.

Φρύγχιος Ἀθηναῖος, ποιητὴς τραγικός.

Ο. Βακχυλίδης Κεῖος, ποιητὴς λυρικός, καὶ διθυραμβικός.

Π. Ἀνακρέων Τηῖος, ποιητὴς λυρικός, καὶ ἐρωτικός.

Χοιρίλλος Ἀθηναῖος, ποιητὴς τραγικός.

Κ. Φερεκύδης Σύριος, φιλόσοφος καὶ ἀστρονόμος.

Δαμόφρων Μεσσήνιος . . . }

Πυθόδωρος Θηβαῖος . . . } ἀγαματοποιοί.

Λαφαῖς Μεσσήνιος . . . }

Μνησίφιλος ἐκ τοῦ ἐν Ἀττικῇ Φρέατος, ῥήτωρ.

Κ. Πυθαγόρας Σάμιος, φιλόσοφος καὶ νομοθέτης.

Ο. Θεανὼ Κρήσσα, γυνὴ τοῦ, λυρική ποιήτρια, καὶ φιλόσοφος.

Ο. Ἡρακλίδης ἐφέσιος . . . } Φιλόσοφοι.

Κ. Παρμενίδης Ἐλεάτης . . . }

Ἄριστιος Κροτωνιάτης, φιλόσοφος, καὶ μαθηματικός.

Ἀριγνώτη Σαμία, φιλόσοφος Πυθαγορική.

Δαμῶ, θυγάτηρ τοῦ Πυθαγόρου, φιλόσοφος.

Κίνοιθος χῖος, ῥαψωδὸς, καὶ ἐκδότης τοῦ Ὀμήρου εἰς
 Συρακούσας.

Τηλαυγὴς, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Πυθαγόρου.

Ἄριμνηςος, υἱὸς τοῦ αὐτοῦ . . . } Φιλόσοφοι.

Μνήσαρχος, ἄλλος υἱὸς τοῦ . . . }

Κλεοβουλίνη Λινδία, ποιήτρια.

- Ο. Ἑλλάνικος Λέσβιος . . . }
 Δαμάσῃς Σιγείεὺς . . . } Ἱστορικοί.
 Ξενομήδης χῖος . . . }
 Βίων Προικονήσιος . . . }
 Ξάνθος Λυδός . . . }
- Κ. Ξενιάδης Κορίνθιος, φιλόσοφος πνευματικός.
- Κ. Ἰππόδικος ἐκ χαλκίδος, ποιητὴς μουσικὸς, ἀγωνοθέτης τῆς μουσικῆς.
- Κ. Μελισσός Σάμιος, φιλόσοφος ὑλοζωΐσης.
- Βόθρυς ἐκ Μεσσάνης, ποιητὴς.
- Π. Πίγρης Ἀλικαρνασσεὺς, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς, συγγραφεὺς βατραχομυομαχίας.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΙΩΝ. ΙΙΡ. Χ.

Ἄπο 500, ἕως 400.

- Α. Αἰσχύλος Ἀθηναῖος, ποιητὴς τραγικός.
 Ἀγάθαρχος, Σικηνικὸς ἀρχιτέκτων.
 Πρατῖνος Φλιάσιος, Τραγικὸς ποιητὴς.
- Κ. Δίομος Συρακούσιος, ποιμενικὸς ποιητὴς.
 Μύρτις ἐξ Ἀνθηδώνος, λυρική ποιήτρια.
- Π. Ὠκελλος ὁ Λευκανός, Πυθαγόρειος φιλόσοφος.
- Κ. Ἀλκμαίων Κροτωνιάτης, φιλόσοφος καὶ ἰατρός.
 Τελεσῆς, ὑποκριτὴς παντομίμος.
- Ο. Βροντῖνος Μεταπόντιος, Πυθαγόρειος φιλόσοφος.
- Θ. Ἐκαταῖος Μιλήσιος . . . }
 Θεαγένης ἐκ Ῥηγίου . . . } Ἱστορικοί.
 Σκυλλίας Σκιωναῖος, κολυμβητής.
- Θ. Κόρινθα Ταναγραία, λυρική ποιήτρια.